

Свадбени отъ Прилепъ.

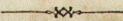
На строй кога извадватъ девойка-та да сѣ пърстенуватъ.

Солнала дзвезда по край тѣрпеза ;
 Не ми ю дзвезда, мало ю моме,
 Мало ю моме окулу татка,
 Окулу татка, татка си молитъ :
 „Откупи мене, ей мили татко !“ —
 „Откупилъ ми те, ей мила керко,
 Кѣрпа си дала, не си казала,
 Пърстенъ си дала, не си пращала.“
 Откупи мене, ей мила майко !*)
 Откупи мене, ей мили брату !
 Откупи мене, ей мила сестро !“

Кога да віяятъ венецъ-отъ.

Вило моме зеленъ венецъ,
 Полъ го вило полгодина,
 Цѣлъ го вило за година,
 Си го кладе на главица,
 Си отиде на водица
 На водица на бѣлъ Дунафъ,
 Фѣрли венецъ по бѣлъ Дунафъ ;
 На венецъ му наржчу'еть :
 „Пливай, пливай, зеленъ венецъ,
 Да отпливашъ юнако'и
 Юнако'и рамни двори,“

Ак' излезитъ юнако'и
 Юнако'и мили татко,
 Да не ми сѣ въ рѣка да'ишъ,
 Ни па да сѣ проприкажишъ ;
 Ак' излезитъ юнако'а
 Юнако'а мила майка,
 Ни да ъ сѣ проприкажишъ,
 Ни да ъ сѣ въ рѣка да'ишъ. **)
 Ак' излезитъ младъ неженатъ,
 Нему да сѣ проприкажишъ,
 Нему да сѣ въ рѣка да'ишъ.“

Кога готоватъ зет-этъ.

Соколе ситенъ, димитенъ ,
 Не летай горе високо,
 Не ширь криля широки,
 Не вакий сенка голема ;

Подъ сенка седать златари,
 Златни си сѣдла златеха
 Златени узди лееха,
 далеко мислятъ да 'одатъ

*) На 'секой отъ последни-ве стихове сѣ повторватъ три-те : откупилъ ми те....

**) Еднакво сѣ повторвить за братя и за сестра.